

[Udenrigsministeren.]

De Forenede Nationers pagt forpligter sig til

„at bilægge enhver international stridighed, i hvilken de måtte blive indblandet, ved fredelige midler på en sådan måde, at mellemfolkelig fred og sikkerhed såvel som retfærdigheden ikke bringes i fare, og til i deres mellemfolkelige forhold at afstå fra trusler eller magtanvendelse på nogen måde, som er uforenelig med De Forenede Nationers formål“.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen savnede yderligere udtalelser om Grønland, men jeg tillader mig at henvise ham til de efter min mening ret udførlige erklæringer, jeg afgav, da jeg havde ordet i går, i mit første indlæg.

Efter en række af de bemærkninger, der er blevet udvekslet nu i eftermiddag og i aften i dette høje ting, har jeg en fornemmelse af, at regeringens hensigter angående forholdet til Sovjetunionen står i fare for ligesom at blive udvisket, og jeg vil derfor gerne have lov til at henvise til, hvad jeg sagde i går: at den danske regering nærer det mest levende ønske om, at det gode, venskabelige forhold, der består og altid har bestået mellem Danmark og Rusland, må styrkes og udvikles også i fremtiden. Jeg beklager at måtte sige, at regeringen desværre ikke altid i denne henseende får den hjælp af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, hans parti og hans blad, som det ville være ønskeligt at have.

Det ærede medlem og andre tilhørende hans parti, der senere har haft ordet, fortsætter med at fremsætte udtalelser, der skal stille de erklæringer, jeg har afgivet, i et tvetydigt lys, idet de hævder, at formålet med den atlantiske pagt ikke er således, som jeg har sagt det var. Må jeg have lov til i al stilfærdighed at gøre opmærksom på, at jeg i medfør af mine embedspligter og den i de senere år temmelig ambulante tilværelse, der følger af dem, har haft lejlighed til at søge orientering flere steder i udlandet. Måske det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil mindes, at jeg, da jeg sidste gang for hvalvtredie år siden var i Moskva, havde lejlighed til en forhandling med generalissimus Stalin om vigtige danske interesser. Jeg har adskillige gange forhandlet med den nuværende sovjetrussiske udenrigsminister

Vyshinsky og hans nærmeste forgængere, Molotov, Litvinov og Titjerin. Jeg har navnlig i løbet af det sidste års tid haft lejlighed til at tale sidst med den nuværende amerikanske udenrigsminister og tidligere med hans to forgængere, general Marshall og mr. Byrnes. Jeg har adskillige gange forhandlet med den engelske udenrigsminister og hans to forgængere og ligeledes med den franske udenrigsminister og hans mangeårige forgænger. Jeg har haft lejlighed til at tale med den græske, den tyrkiske, den italienske, den portugisiske og den irske udenrigsminister og mangfoldige gange med den belgiske, ikke blot under hans besøg her i landet. Noget tilsvarende gælder den hollandske udenrigsminister, hvis nærmeste forgængere jeg kender, og hvoraf en har været min personlige ven i en meneskealder. Selvfølgelig har jeg også mange gange drøftet problemerne med den islandske og den finske, for slet ikke at tale om det nære samarbejde, vi har med den norske og den svenske udenrigsminister.

Jeg tillader mig at nævne dette for at give ærede medlemmer et indtryk af, at det ikke er på noget helt tilfældigt grundlag, den nuværende regering mener sig i stand til at give en orientering om hensigten med den atlantiske traktat og om de motiver, der er bestemmende for de magter, der har taget initiativet til den.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg er enig med de ærede ordførere, der har udtalt, at det spørgsmål, tinget her behandler, er det mest vidtrækkende, vi længe har haft til behandling i den danske rigsdag, at det derfor må behandles med den alvor, situationen kræver af os, og at hver enkelt af os inden endelig stillingtagen bør overveje alle de konsekvenser, afgørelsen indebærer. Jeg kan forsikre, at dette er sket ved ministeriets overvejelser og stillingtagen, og jeg vil gerne i denne forbindelse, fordi det af ordførerne for de i det udenrigspolitiske nævn repræsenterede demokratiske partier er sagt, at regeringen på åben og loyal måde både under de skandinaviske forhandlinger og under forhandlingerne om Atlanterhavspagten har forelagt partierne alle de for regeringen tilgængelige oplysninger og informationer, takke dem for disse udtalelser.

Udenrigsministeren har i sin tidligere re-